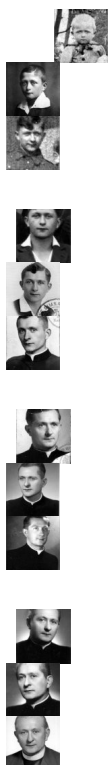

Henryk Świerkowski (ur. 5 grudnia 1914 r. w Wieruszowie, ojciec Adam, matka Joanna zd. Kempa) po studiach na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego został wyświęcony na kapłana 14 czerwca 1942 r. przez bp. Teodora Kubinę – pierwszego biskupa częstochowskiego. Po krótkiej pracy w diecezji częstochowskiej (m.in. Bęczkowice, Radziechowice) po zakończeniu działań wojennych odpowiadając na apel administratorów apostolskich ks. Andrzeja Wronki i ks. Edmunda Nowickiego o pomoc duszpasterską na tzw. „Ziemiach Odzyskanych” udaje się do Gdańska. Pracuje kolejno w parafiach Dygowo, Dobiesław, Gdańsk (parafia Matki Bożej Bolesnej), Słupsk, Zielona Góra, Kamień Pomorski, Przybiernów. We wszystkich wymienionych parafiach daje się poznać jako duszpasterz scalający lokalną społeczność. Jest mężem zaufania i inicjatorem m.in. Ochotniczej Straży Pożarnej.

W lipcu 1957 r. ks. Świerkowski przybywa do Szczecina-Skolwina z dekretem biskupa gorzowskiego Teodora Benscha nakazującym utworzenie parafii pw. Chrystusa Króla. Remont

generalny kościoła, zadbanie o przepiękne otoczenie świątyni to widoczne działania ks. Henryka. Nade wszystko przez 22 lata dbał o integrację mieszkańców Skolwina. Jego pasją były drzewa i krzewy ozdobne. Trwałym śladem jest zespół zieleni (sadzonki ściągane z Europy) przy kościele w Skolwinie i przy świątyni na Niebuszewie gdzie był proboszczem od 1980 r. do 1990 r. W uznaniu dla kapłańskiej postawy i ofiarnej pracy duszpasterskiej ks. Świerkowski otrzymał tytuł Kanonika Honorowego Kamieńskiej Kapituły Kolegiackiej. Ostatnie lata życia spędził jako spowiednik w Domu Rekolekcyjnym na Gołęczynie, do końca zainteresowany historią i życiem politycznym. Zmarł 16 stycznia 2003 r. Pochowany został 21 stycznia 2003 r. w Grobowcu Kapłanów Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie (nr kwatery: 20GR, rząd: 3, nr grobu 2).

[Decyzja o nadaniu nazwy placowi przykościelnemu](#)